

سیاست تروریسم: قدرت، همدردی و کاربرد گزینشی قانون

هیچ واژه‌ای در گفتمان سیاسی مدرن به اندازه «تروریسم» بار سنگین‌تر یا ابهام بیشتری ندارد. این واژه همزمان یک محکومیت اخلاقی، یک طبقه‌بندی حقوقی و توجیهی برای خشونت یا سرکوب است. مهم‌تر از همه، تروریسم یک سلاح سیاسی است که به صورت گزینشی و اغلب ناسازگار به کار گرفته می‌شود. با وجود ده‌ها توافق و تعریف بین‌المللی، هنوز هیچ استاندارد حقوقی پذیرفته‌شده جهانی برای تعریف تروریسم وجود ندارد؛ نه به این دلیل که مفهوم ذاتاً گریزنا است، بلکه به این دلیل که خود برچسب توسط قدرت شکل داده می‌شود.

در قلب این ناسازگاری، یک استاندارد دوگانه خطرناک قرار دارد: اعمال بازیگران غیردولتی به سرعت به عنوان تروریسم محکوم می‌شود، در حالی که اعمال کاملاً مشابه توسط دولت‌های به رسمیت شناخته‌شده با عباراتی مانند «عملیات نظامی»، «اقدام تلافی‌جویانه» یا «خسارت جانبی» پاک‌سازی می‌شوند. این فقط بازی با کلمات نیست؛ تأثیر عمیقی بر این دارد که چه کسی مشروع تلقی می‌شود، خشونت چه کسی پذیرفته می‌شود و رنج چه کسی به رسمیت شناخته می‌شود.

مبارزه فلسطینیان نمونه‌ای روشن و پایدار از این استاندارد دوگانه ارائه می‌دهد. هنگامی که فلسطینیان از خشونت استفاده می‌کنند — چه برای مقاومت در برابر اشغال، چه برای بازپس‌گیری زمین یا اعتراض به محرومیت سیستماتیک — تقریباً همیشه از سوی قدرت‌های مسلط «تروریسم» نامیده می‌شود. اما وقتی نیروهای اسرائیلی از نیروی نامتناسب استفاده می‌کنند، اردوگاه‌های پناهندگان را بمباران می‌کنند، رهبران را در خارج ترور می‌کنند یا به پوگروم‌های شهرک‌نشینان راه می‌دهند، معمولاً در چارچوب «امنیت ملی» توجیه می‌شود، نه تروریسم.

این مقاله استدلال می‌کند که کاربرد برچسب تروریسم عمدتاً سیاسی است، نه حقوقی. این برچسب منافع و همدردی‌های دولت‌های قدرتمند را بازتاب می‌دهد، نه اجرای یکسان هنجارهای حقوقی. همچنین نشان می‌دهد که مطالبه فلسطینیان برای رفتار برابر در چارچوب حقوق بین‌الملل، آینه مبارزه بنیادین عصر روشنگری است: رد امتیازات خودسرانه و اصرار بر این که قانون باید به طور یکسان بر همه — افراد، ملت‌ها و دولت‌ها — اعمال شود.

قطعنامه ۴۹/۶۰ مجمع عمومی سازمان ملل و تعریف حقوقی تروریسم

قطعنامه ۴۹/۶۰ مجمع عمومی سازمان ملل که در سال ۱۹۹۴ به تصویب رسید، تلاش کرد تروریسم را به صورت جهانی تعریف کند. بیانیه ضمیمه‌شده درباره اقدامات حذف تروریسم بین‌المللی محکوم می‌کند:

«اعمال مجرمانه، از جمله علیه غیرنظامیان، که با قصد ایجاد مرگ یا آسیب جسمانی جدی یا گروگان‌گیری، به منظور ایجاد حالت وحشت در عموم مردم یا در یک گروه یا افراد خاص، ارباب یک جمعیت یا وادار کردن دولت یا سازمان بین‌المللی به انجام یا خودداری از انجام عملی صورت می‌گیرد.»

به‌طور حیات، این قطعنامه تفاوتی بین بازیگران دولتی و غیردولتی قائل نیست. معیارها روشن است: خشونت عمدی علیه غیرنظامیان که برای ارباب، اجبار یا وادار کردن به نتایج سیاسی طراحی شده، تروریسم است. در اصل، این تعریف

می‌تواند بر هر بازیگری — دولتی یا غیر آن — اعمال شود.

اما در عمل، این قطعنامه تقریباً هیچ‌گاه بر اقدامات دولتی اعمال نشده، حتی وقتی دقیقاً با تعریف مطابقت داشته باشد. دلیل آن ابهام حقوقی نیست؛ امتناع سیاسی از نام‌گذاری و شرم‌نامه کردن دولت‌های قدرتمند یا متحدانشان است. وقتی بازیگران غیردولتی چنین رفتاری داشته باشند، برچسب «تروریسم» فوری و بی‌قیدوشرط است. وقتی دولت‌ها — به‌ویژه دولت‌های به‌رسمیت شناخته‌شده، غالب نظامی یا همسو از نظر ژئوپلیتیک — چنین کنند، این برچسب به‌طور چشمگیری غایب است.

دولت در برابر غیردولت: استاندارد دوگانه در کاربرد

عملیات متعدد نیروهای دولتی اسرائیل — از هاگانا و ایرگون پیشادولتی تا ارتش و موساد مدرن — شامل هدف‌گیری غیرنظامیان، مجازات جمعی و ترور در خارج بوده است. بر اساس معیارهای سخت‌گیرانه قطعنامه ۴۹/۶۰، بسیاری از این اقدامات در تعریف تروریسم می‌گنجند:

- **کشتار قبیله (۱۹۵۳):** ۶۹ غیرنظامی فلسطینی (عمدتاً زنان و کودکان) در یک حملهٔ تنبیهی برای «بازدارندگی از نفوذ» کشته شدند.
- **جنگ‌های غزه (۲۰۰۸، ۲۰۱۴، ۲۰۲۱، ۲۰۲۳-۲۰۲۵):** هزاران غیرنظامی کشته شدند، مدارس و بیمارستان‌های سازمان ملل بمباران شدند، محاصرهٔ غذا و آب اعمال شد — اغلب به عنوان «ضدتروریسم» توجیه می‌شود، در حالی که تأثیر آن با اقدامات برای اربعاب کل جمعیت قابل تمایز نیست.
- **عملیات خشم خداوند (دههٔ ۱۹۷۰):** بمب‌های خودرو و پستی برای کشتن مظنونان — و در مواردی غیرنظامیان — در اروپا و خاورمیانه.
- **فعال‌سازی خشونت شهرک‌نشینان:** از پوگروم در شهرهایی مانند حوارة تا حملات سیستماتیک به کشاورزان و کودکان فلسطینی، خشونت شهرک‌نشینان معمولاً با حمایت نظامی یا بی‌تفاوتی مواجه می‌شود و عملاً به عنوان بازوی سیاست دولتی تأیید می‌گردد.

هیچ‌یک از این اقدامات هرگز توسط جامعهٔ بین‌المللی — حتی خود سازمان ملل — «تروریسم» نامیده نشده است. زبان به‌کاررفته «تلافی»، «امنیت» یا «ضرورت نظامی» است. در بهترین حالت، چنین اقداماتی به عنوان **نقض حقوق بشردوستانهٔ بین‌المللی** طبقه‌بندی می‌شوند — یعنی جنایت جنگی یا نقض تناسب — نه تروریسم.

خشونت فلسطینی و جهانی بودن برچسب

در مقابل، خشونت فلسطینی — حتی وقتی علیه اهداف نظامی باشد یا به عنوان مقاومت قاب گرفته شود — به‌طور جهانی تروریسم نامیده می‌شود. از بمب‌گذاری‌های انتحاری در انتفاضهٔ دوم تا شلیک راکت از غزه، برچسب فوری و مطلق است. حتی مقاومت بدون خشونت فلسطینیان — مانند جنبش تحریم، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم (BDS) — گاهی توسط برخی دولت‌ها جرم‌انگاری یا با «حمایت از تروریسم» برابر دانسته می‌شود.

عدم تقارن آشکار است: فلسطینیان بر اساس نتایج قضاوت می‌شوند، صرف‌نظر از زمینه. اسرائیل بر اساس نیت‌هایش قضاوت می‌شود، صرف‌نظر از نتایج.

نقش به رسمیت شناختن، همدردی و قدرت

این تناقض از یک واقعیت سیاسی بنیادین ناشی می‌شود: برچسب تروریسم توسط نهادهای حقوقی به تنهایی اعمال نمی‌شود، بلکه توسط دولت‌های قدرتمند، نهادهای رسانه‌ای و سازمان‌های بین‌المللی که تحت تأثیر اتحادیه‌های استراتژیک و همدردی‌های سیاسی هستند، تعیین می‌گردد.

- **به رسمیت شناختن دولتی** مشروعیت می‌بخشد. اسرائیل به عنوان یک دولت به رسمیت شناخته شده، حق حاکمیتی برای استفاده از زور دارد. فلسطینیان که فاقد به رسمیت شناختن کامل و دولت‌داری هستند، به عنوان بازیگران نامشروع دیده می‌شوند — حتی وقتی حقوق بین‌المللی (مانند حق مقاومت در برابر اشغال بر اساس قطعنامه ۳۷/۴۳ سازمان ملل) را استناد می‌کنند.
- **همدردی سیاسی** مهم است. در غرب، اسرائیل به عنوان یک دموکراسی، متحد منطقه‌ای و سد در برابر افراط‌گرایی دیده می‌شود. این یک فرض حسن نیت ضمنی ایجاد می‌کند. فلسطینیان با اسلام‌گرایی، استبداد یا تروریسم مرتبط می‌شوند — که فرض سوءنیت ایجاد می‌کند. این همدردی‌ها نه تنها چارچوب رسانه‌ای، بلکه زبان حقوقی و دیپلماتیک را نیز شکل می‌دهند.
- **قدرت از قضاوت محافظت می‌کند.** دولت‌هایی که حق وتو در سازمان ملل، اتحادیه‌های نظامی قوی (مانند با آمریکا) یا نفوذ اقتصادی دارند، به ندرت تحت تعقیب بین‌المللی یا برچسب‌گذاری قرار می‌گیرند. به همین دلیل است که تروریسم — مانند جنایات جنگی — اغلب تنها وقتی توسط ضعیفان انجام شود، مجازات می‌شود.

۷. مبارزه فلسطینی و آرمان روشنگری

در هسته خود، مطالبه فلسطینی نه فقط برای سرزمین، حاکمیت یا به رسمیت شناخته شدن، بلکه برای کاربرد برابر قانون است. مطالبه‌ای که همان اصولی که بر دیگران اعمال می‌شود، بر آنها نیز اعمال شود — چه حق مقاومت، چه حق حیات، چه حق عدالت.

در این معنا، مبارزه فلسطینی آینه مبارزات بنیادین روشنگری است. همان‌طور که متفکران قرن هجدهم حق الهی پادشاهان را رد کردند — این ایده که برخی حاکمان به خاطر تولد یا عنوان فراتر از قانون هستند — فلسطینیان امروز مصونیت دولت‌ها از پاسخگویی حقوقی را رد می‌کنند.

متفکرانی مانند روسو، منتسکیو و کانت استدلال می‌کردند که قانون باید به طور برابر بر همه اعمال شود، وگرنه قانون نیست بلکه استبداد است. آنها استدلال می‌کردند که حاکمیت متعلق به مردم است، نه حاکمانی که آن را به دلخواه تصاحب می‌کنند. فلسطینیان نیز استدلال می‌کنند که دولت‌داری نباید تعیین کند چه کسی انسانی تلقی می‌شود، چه کسی مجرم و رنج چه کسی اهمیت دارد.

برچسب زدن به یک بمباران به عنوان تروریسم و به بمباران دیگر به عنوان امنیت — با وجود ابزار و اهداف یکسان — یعنی بازگرداندن منطق اشرافیت: این که برخی جان‌ها مقدس و برخی دیگر قابل چشم‌پوشی هستند. برخی حق مقاومت دارند و برخی تنها حق رنج بردن.

مطالبه قانون یکسان — چه در اجرای کنوانسیون‌های ژنو، چه تعقیب جنایات جنگی، چه تعریف تروریسم — مطالبه‌ای نه فقط برای عدالت، بلکه برای خود مدرنیته است.

نتیجه‌گیری: به سوی یک استاندارد جهانی

اگر قرار است تروریسم چیزی بیش از یک ناسزای سیاسی باشد — اگر قرار است یک دسته حقوقی معنادار باشد — باید به‌طور یکسان اعمال شود. این یعنی:

- به رسمیت شناختن این که بازیگران دولتی نیز می‌توانند تروریسم انجام دهند، همان‌طور که بازیگران غیردولتی می‌توانند.
 - پذیرش این که هدف‌گیری غیرنظامیان برای اهداف سیاسی تروریسم است، صرف‌نظر از پرچم، دین یا ارزش استراتژیک بازیگر.
 - اعمال تعاریف حقوقی مانند قطعنامه ۴۹/۶۰ بر اعمال، نه بازیگران.
- عدم انجام این کار نه تنها بی‌عدالتی را تداوم می‌بخشد، بلکه خود ایده حقوق بین‌الملل را تضعیف می‌کند. به جهان می‌گوید که قانون جهانی نیست، بلکه سلاحی در دست قدرتمندان است. به ستمدیدگان می‌گوید تنها جرمشان ضعف است.
- درخواست فلسطینیان برای حقوق برابر، حفاظت برابر و قضاوت برابر در چارچوب قانون نه یک مطالبه رادیکال — بلکه جوهره خود روشنگری است و معیار هر تمدنی که ادعای احترام به آن را دارد.
- پیوست: حوادثی که به معنای دقیق و تحت‌اللفظی تعریف تروریسم بر اساس قطعنامه ۴۹/۶۰ مجمع عمومی سازمان ملل را برآورده می‌کنند**

اعمال‌شده بدون استثنای معمول برای بازیگران دولتی یا مورد حمایت دولت.

الف. کشتارهای جمعی (کشتار هدفمند در مقیاس بزرگ غیرنظامیان برای ایجاد وحشت و اجبار به فرار یا تسلیم)

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب(ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
A1	بمب‌گذاری هتل کینگ دیوید	۲۲ ژوئیه ۱۹۴۶	لئومی (مناخم بگین)	اورشلیم	۹۱ کشته (۴۱ عرب، ۲۸ بریتانیایی، ۱۷ یهودی، دیگران)	بمب در مقر اداری بریتانیا با پرسنل غیرنظامی قرار داده شد تا ساکنان را بکشد و دولت تحت‌الحمايه را برای ترک فلسطین بترساند.
A2	کشتار الخیصاص	۱۸ دسامبر ۱۹۴۷	پالماخ (یگان نخبه هاگانا)	الخیصاص، جلیل	۱۵-۱۰ روستایی حمله شبانه و (شامل ۵ کودک) منفجر کردن	

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب (ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
						خانه‌های خانواده‌های خوابیده برای ترساندن روستاهای عرب در تلافی حادثه‌ای نزدیک، به عنوان سیگنال ارباب گسترده‌تر در جنگ داخلی. حمله تلافی جویانه پس از حمله به پالایشگاه؛
A3	کشتار بلد الشیخ ۳۱ دسامبر ۱۹۴۷	پالماخ (هاگانا)	بلد الشیخ، حیفا	۶۰-۷۰ روستایی	دستور کشتن حداکثر مردان بالغ در خانه‌ها برای ایجاد ترس و بازداشتن مقاومت عرب. منفجر کردن خانه‌ها با ساکنان داخل؛ به عنوان «حمله الگو»	
A4	کشتار سعسع ۱۴-۱۵ فوریه ۱۹۴۸	پالماخ (هاگانا)	سعسع، ناحیه صفد	۶۰ روستایی (شامل کودکان)	برای خالی‌سازی جمعیت و ترساندن روستاهای جلیل به فرار.	
A5	کشتار دیر یاسین	۹ آوریل ۱۹۴۸	ایرگون و لهی (با دیر یاسین، رضایت هاگانا)	کریدور اورشلیم	۱۴۰-۱۰۷ روستایی (شامل زنان، کودکان، سالمندان)	کشتار خانه به خانه، مثله کردن و نمایش عمومی اجساد برای

ش.س.	حادثه	تاریخ	مرتکب (ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
						ترساندن جمعیت فلسطینی به فرار جمعی (محرک مستقیم خروج ۱۹۴۸). اعدام اسیران و غیرنظامیان پس از تسخیر برای ارعاب جوامع اطراف صدف در عملیات یفتاح. حمله با تجاوز و گورهای جمعی برای ترساندن و خالی سازی روستا در جریان فتح لد-رامله. تیرباران مردان جوان پس از تسلیم و گورهای جمعی برای اجبار به فرار فلسطینیان ساحلی و تأمین حیفا.
A6	کشتار عین الزیتون	۲-۳ مه ۱۹۴۸	پالماخ (هاگانا)	عین الزیتون، صدف	بیش از ۷۰ روستایی	
A7	کشتار ابو شوشه	۱۳-۱۴ مه ۱۹۴۸	تیپ گیواتی (هاگانا)	ابو شوشه، ناحیه رامله	۶۰-۷۰ روستایی	
A8	کشتار طنطوره	۲۲ مه ۱۹۴۸	تیپ الکساندری (هاگانا)	طنطوره، ساحل حیفا	بیش از ۲۰۰ روستایی	
A9	کشتارها و اخراج لد و رامله	۱۱-۱۴ ژوئیه ۱۹۴۸	تیپ های یفتاح و ۸ زرهی (بییتسحاک رابین، پالماخ) به دستور بن گوریون		۲۵۰-۱,۷۰۰ کشته؛ ۷۰,۰۰۰ به بی تفاوت، کشتار اجبار به تبعید رانده شدند ۲۰۰ کشته) و راهپیمایی مرگ در گرمای ۴۰ درجه برای ترساندن و	

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب (ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
						خالی سازی شهرهای کلیدی در مسیر اورشلیم. اعدام پس از تسلیم، ثبت شده توسط ناظران سازمان ملل برای بازداشتن مقاومت و اجبار به خروج مسیحیان عرب از جلیل سفلی. اعدام پس از تسلیم؛ فرمانده برای مدت کوتاهی زندانی اما نیت ترساندن جمعیت مرزی در عملیات حیرام بود. حمله سه مرحله ای با کشتن ساکنان در خانه ها، مسجد و غارها برای ترساندن روستاهای باقی مانده در جبهه جنوبی. اعدام پس از تسلیم، تجاوز، سوزاندن اجساد
A10	کشتار عیلابون	۳۰ اکتبر ۱۹۴۸	تیپ گولانی (ارتش اسرائیل)	عیلابون، ناحیه	۱۴ روستایی اعدام شدند	
A11	کشتار حوله	۳۱ اکتبر ۱۹۴۸	تیپ کارملی (ارتش اسرائیل)	حوله، مرز لبنان	۵۸-۳۵ روستایی	
A12	کشتار الدوایمه	۲۹ اکتبر ۱۹۴۸	گردان ۸۹ کماندو (ارتش اسرائیل)	الدوایمه، ناحیه	۴۵۵-۸۰ غیرنظامی (تخمین ها متفاوت)	
A13	کشتارهای صفصاف و صلحا	۲۹-۳۰ اکتبر ۱۹۴۸	تیپ ۷ زرهی (ارتش اسرائیل)	صفصاف و صلحا، جلیل علیا	۷۰-۵۲ در صفصاف، ۹۴-۶۰ در صلحا	

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب (ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
A14	کشتار عرب المواسی	۲ نوامبر ۱۹۴۸	نیروهای ارتش اسرائیل	نزدیک عیلابون، طبریه	۱۴ بادیه نشین	و منفجر کردن مسجد با پناهندگان داخل برای تسریع فرار از جلیل. تیرباران مردان و نابودی روستا برای ترساندن گروه‌های عشایری به ترک سرزمین‌های سنتی. منفجر کردن خانه‌ها و مدرسه با ساکنان داخل به عنوان تلافی برای ترساندن روستاهای مرزی اردن. جستجوی خانه به خانه با اعدام‌های جمعی و دفن مردان بسته شده در گورها برای اجبار به کنترل در اشغال سینا.
A15	کشتار قبیله	۱۴-۱۵ اکتبر ۱۹۵۳	یگان ۱۰۱ ارتش اسرائیل و چتربازان (آریل شارون)	قبیله، کرانه باختری (آن زمان اردن)	۶۹ روستایی (۲/۳ زنان و کودکان)	
A16	کشتار خان یونس	۳ نوامبر ۱۹۵۶	نیروهای ارتش اسرائیل	خان یونس، غزه	۲۷۵-۴۰۰ فلسطینی	
A17	کشتار کفر قاسم	۲۹ اکتبر ۱۹۵۶	پلیس مرزی اسرائیل	کفر قاسم، اسرائیل	۴۹ شهروند عرب (شامل ۲۳ کودک)	اجرای «تیر خلاص» برای منع آمدوشد ناگهانی بر کارگران بازگشتی برای ارباب جمعیت

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب(ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
A18	کشتارهای صبرا و شتیلا ۱۸-۱۶ سپتامبر ۱۹۸۲	نورافکن و کنترل اردوگاه‌های ورودی (آریل شارون توسط کمیسیون کهان شخصاً مسئول شناخته شد)	فالانژهای لبنانی تحت محاصره ارتش اسرائیل،	۳,۵۰۰-۸۰۰ غیرنظامی فلسطینی و لبنانی	قتل عام ترساندن حامیان باقی مانده ساف و اجبار به تخلیه کامل جنگجویان از لبنان.	عرب اسرائیلی در بحران سوئز.

ب. ترورهای هدفمند / قتل‌های فراقضایی با نیت تروریستی

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب(ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
B1	ماجرای لیل هامر ۲۱ ژوئیه ۱۹۷۳	تیم «خشم خداوند» موساد	لیل هامر، نروژ	گارسون بی گناه مراکشی احمد بوچیکی به قتل رسید	ترساندن شبکه‌های ساف در سراسر جهان (امضای کلاسیک یک کارزار تروریسم دولتی).	اعدام عمومی به اشتباه برای
B2	ترور صلاح شحاده	۲۲ ژوئیه ۲۰۰۲	نیروی هوایی اسرائیل (بمب یک‌تنی)	شهر غزه (منطقه ۱۵ کشته (شامل همسر شحاده، دختر ۱۴ ساله، ۹ نامتناسب در بلوک مسکونی کودک دیگر)	برای سربریدن حماس و در عین حال آگاهانه ایجاد مرگ جمعی غیرنظامیان	استفاده عمدی از مهمات نامتناسب در بلوک مسکونی برای سربریدن حماس و در عین حال آگاهانه ایجاد مرگ جمعی غیرنظامیان

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب(ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
B3	ترور محمد الضیف (ژوئیه ۲۰۲۴)	۱۳ ژوئیه ۲۰۲۴	نیروی هوایی اسرائیل	اردوگاه آوارگان خان یونس	بیش از ۹۰ غیرنظامی کشته (تأییدشده)	برای ارباب جمعیت غزه. حمله به اردوگاه چادری با هزاران آواره برای حذف فرمانده در حالی که مرگ جمعی غیرنظامیان پذیرفته شد تا مقاومت غزه را بترساند و بشکند. تیراندازی سیستماتیک به تظاهرکنندگان عمدتاً غیرمسلح (شامل امدادگران و خبرنگاران) برای ترساندن جمعیت غزه و وادار کردن به توقف اعتراضات مرزی.
B4	کارزار تکتیرانداز «راهپیمایی بزرگ بازگشت» غزه	۳۰ مارس ۲۰۱۸ – دسامبر ۲۰۱۹	یگان‌های تکتیرانداز ارتش اسرائیل تحت قوانین صریح درگیری	حصار غزه- اسرائیل	۲۲۳ کشته، بیش از ۱۳,۰۰۰ زخمی (بسیاری معلول دائمی)	

ج. خشونت شهرک‌نشینان (بازیگران غیردولتی با مصونیت مکرر دولتی)

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب(ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
C1	قتل محمد ابوخصیر	۲ ژوئیه ۲۰۱۴	افراطیون یهودی پیشینه شهرک‌نشیانی	(با شرق اورشلیم)	نوجوان ۱۶ ساله سوزاندن زنده ربوده، کتک‌خورده، ساکنان فلسطینی شد	به عنوان تلافی برای ترساندن ساکنان فلسطینی اورشلیم پس از

ش.س.	حادثه	تاریخ	مرتکب(ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
						قتل سه نوجوان اسرائیلی. پرتاب کوکتل مولوتف به خانه خانواده خوابیده با گرافیتی ۱۸ ماهه زنده سوزانده شد؛ هر ترساندن فلسطینیان و تسریع تصرف زمین («دکترین برچسب قیمت»).
C2	آتش زدن دوما	۳۱ ژوئیه ۲۰۱۵	عمیرام بن اولیئل و شبکه جوانان تپه	روستای دوما، کرانه باختری	علی دوابشه ۱۸ ماهه زنده مردند	چندین چوپان فلسطینی ساعتها شکنجه طولانی و سادیستی برای ترساندن جوامع چوپانی به ترک مراتع.
C3	حادثه شکنجه وادی السیق	۱۲ اکتبر ۲۰۲۳	شهرک نشینان مسلح با لباس نظامی مانند دره اردن	شهرک نشینان مسلح وادی السیق،	شکنجه شدند (سوزاندن با سیگار، کتک، ادرار، تلاش برای تجاوز جنسی)	پوگرومهای مجازات جمعی بر روستاهای بی ربط برای ترساندن کل مناطق و اجبار به تسلیم یا فرار.
C4	یورش شهرک نشینان آوریل ۲۰۲۴ (پس از قتل بنیامین آخیمئیر)	۱۵-۱۲ آوریل ۲۰۲۴	صدها شهرک نشین مسلح	۱۱ روستای فلسطینی (المغیر، دوما و غیره)	۴ فلسطینی کشته، دهها زخمی، صدها خانه/خودرو به آتش کشیده شد	مجازات جمعی بر روستاهای بی ربط برای ترساندن کل مناطق و اجبار به تسلیم یا فرار.
C5	یورش حواره («پوگروم»)	۲۶ فوریه ۲۰۲۳	دهها شهرک نشین مسلح (از طریق)	حواره، ناحیه نابلس، کرانه باختری	۱ فلسطینی کشته، حدود ۴۰۰ زخمی	حملات انتقامی هماهنگ پس از مرگ

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب(ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
			شبکه‌های اجتماعی سازمان دهی شده)		(شامل تیراندازی)، تخریب گسترده ترساندن و اموال (خودروها/ فلسطینی خانه‌ها به آتش («تشدید کشیده شد) برچسب قیمت» پس از انتخابات). حمله به برداشت کنندگان فلسطینی و ناظران	
C6	حمله به آفاف ابوالعلا در برداشت زیتون	اکتبر ۲۰۲۵	شهرک نشینان اسرائیلی (چندین مهاجم)	روستای نامشخص کرانه باختری (باغ‌های بستری شد؛ زیتون) خبرنگار مورد حمله	۱ بیهوش کتک خورده (آفاف ابوالعلا کشاورزان، مختل کردن معیشت و جلوگیری از دسترسی به زمین در فصل برداشت. حیوان آزاری به عنوان ارباب نیابتی برای ترساندن چوپانان و اجبار به ترک اقتصادی مناطق چرای دام.	
C7	حادثه شکنجه بره	نوامبر ۲۰۲۵	شهرک نشینان اسرائیلی (گروه فیلم برداری شده)	طویل به متعلق به فلسطینیان، کرانه باختری	حیوانات شکنجه/کشته شدند (بره‌ها در طویل) شکنجه/کشته شدند (بره‌ها در طویل)	
C8	حملات به ترمس عیا، سنجل، عین	۱۷ ژانویه ۲۰۲۵	شهرک نشینان ولتراناسیونالیست سنجل، عین (گروه «مبارزه برای زندگی»)	ترمس عیا، سنجل، عین ناحیه	خسارت اموال (چندین خانه/ خودرو به آتش کشیده شد؛ برای خراب	آتش زدن و تخریب زمان بندی شده برای خراب

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب (ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
	سپیناء (پس از آزادی زندانیان)			رام الله، کرانه باختری	هیچ کشته‌ای گزارش نشد	کردن جشن‌های فلسطینی درباره آزادی زندانیان، با هدف ایجاد ترس و تثبیت سلطه. تیراندازی هدفمند به فعال و سپس دستگیری خانواده قربانی توسط ارتش برای ترساندن جامعه بادیه‌نشین و تسهیل تصرف زمین (کارزار جابه‌جایی جاری). تیراندازی و کتک زدن پدر/پسر در حین کار
C9	تیراندازی به عوده الحثالین در ام‌الخیر	ژوئن ۲۰۲۵	شهرک‌نشین (بینون لوی، تحت تحریم اتحادیه اروپا)	ام‌الخیر، تپه‌های جنوبی الخلیل، کرانه باختری	۱ کشته (فعال صلح عوده الحثالین)؛ بستگان توسط ارتش اسرائیل دستگیر شدند	۱ زخمی (شادی الطراوه تیر خورده، از دست دادن پا)؛ پسر نوجوان مورد ضرب و شتم زمین‌های کشاورزی.
C10	حمله به شادی الطراوه و خانواده	مه ۲۰۲۵	شهرک‌نشینان اسرائیلی	دشت قاعون یا مشابه، کرانه باختری	۱ زخمی (شادی الطراوه تیر خورده، از دست دادن پا)؛ پسر نوجوان مورد ضرب و شتم زمین‌های کشاورزی.	۱ زخمی (شادی الطراوه تیر خورده، از دست دادن پا)؛ پسر نوجوان مورد ضرب و شتم زمین‌های کشاورزی.
C11	یورش به روستای خِلّة الضبع	۳۱ مه ۲۰۲۵	شهرک‌نشینان اسرائیلی با گله	خِلّة الضبع، کرانه باختری	خسارت به اموال/معیشت (چرا با حیوانات نابودی مزارع و در مزارع)؛ هیچ ترساندن روستاییان به	یورش‌های چرای دام برای (چرا با حیوانات نابودی مزارع و در مزارع)؛ هیچ ترساندن روستاییان به

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب(ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
					تلفات مستقیم انسانی	فرار، بخشی از تصرف سیستماتیک زمین. کشتار دام برای ارعاب اقتصادی
C12	کشتن بچه‌بزه‌ها	۲۵ مه ۲۰۲۵	شهرک‌نشینان اسرائیلی	منطقه چرای نامشخص کرانه باختری	حیوانات کشته شدند (بچه‌بزه‌ها) خانواده‌های چوپان از زمین‌های سنتی. کتک‌کاری مشترک	
C13	حمله به کشاورز زیتون نَحالین	۲۴ اکتبر ۲۰۲۵	شهرک‌نشین اسرائیلی با حمایت ارتش	نَحالین، ناحیه بیت‌لحم، کرانه باختری	ضرب و شتم (کشاورز ۵۸ ساله)؛ توسط ارتش بررسی شد	۱ به شدت مورد شهرک‌نشین- ارتش از کشاورز در حین برداشت برای ایجاد ترس و محدود کردن دسترسی فلسطینیان به باغ‌ها. آتش‌زدن و حملات سازمان‌یافته برای ارسال پیام دسترسی نامحدود به مناطق شهری/ روب و ارعاب غیرنظامیان و حتی نیروهای دولتی.
C14	حمله به منطقه صنعتی بیت لید و بادیه‌نشینان	نوامبر ۲۰۲۵ (روزهای پیش از ۱۴ نوامبر)	گروه بزرگ شهرک‌نشینان نقاب‌دار	بیت لید (منطقه صنعتی) و مکان‌های نزدیک بادیه‌نشینان، کرانه باختری	اموال به آتش کشیده شد (کامیون‌ها/ ساختمان‌ها)؛ حملات به سربازان؛ تلفات فلسطینی مشخص نشد	
C15	آتش‌زدن مسجد حمیده	نوامبر ۲۰۲۵ (پنجشنبه پیش از ۱۴ نوامبر)	شهرک‌نشینان یهودی	منطقه مسجد حمیده، کرانه باختری	خسارت به اموال (آثار سوختگی روی	آتش‌زدن مکان عبادت با گرافیتی

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب (ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
					دیوارها/کف؛ هیچ کشته‌ای شما نمی‌ترسیم» برای ترساندن جوامع مسلمان و تثبیت برتری ایدئولوژیک. سوزاندن شبانه خودروها و چندین خودرو/ ساختمان‌ها برای ترساندن ساکنان خانه با آتش نابود شد؛ هیچ زخمی گزارش در میان نشد خشونت فزاینده فصل برداشت. آزار، سنگ‌باران و تیراندازی که دومین اخراج (پس از پناهندگان ۱۹۴۸) را اجبار کرد تا روستا را برای تصرف زمین بترساند و خالی کند.	
C16	آتش‌زدن روستای بُرقا	۱۵ ژوئیه ۲۰۲۵	شهرک‌نشینان اسرائیلی (یورش شبانه)	بُرقا، شرق رام‌الله، کرانه باختری		
C17	کارزار اخراج مغیر الدیر	مه ۲۰۲۵	شهرک‌نشینان نقاب‌دار (با حضور ارتش)	مغیر الدیر، شرق رام‌الله، کرانه باختری	چندین زخمی (سنگ‌باران، تیراندازی)؛ اخراج کامل روستا	
C18	حملات به شهر مسیحی طَبَّه	ژوئیه ۲۰۲۵ (هفته آخر پیش از ۱۷ ژوئیه)	شهرک‌نشینان (اسرائیلی)	طَبَّه، کرانه باختری (شهر مسیحی)	اموال مورد حمله (آتش نزدیک کلیسای قرن پنجم، خانه‌ها)؛ تلفات مشخص نشد	آتش‌زدن نزدیک کلیسای تاریخی و حملات به خانه‌ها برای ارعاب اقلیت مسیحی فلسطینی و

ش.	حادثه	تاریخ	مرتکب (ان)	مکان	تلفات	چرا با تعریف مطابقت دارد
					زخمی‌ها از	گسترش کنترل شهرک‌نشینان. کتک‌کاری‌های انتقامی پس از حملات
C19	حملات به سنجل (پس از قتل‌ها)	ژوئیه ۲۰۲۵ (جمعه پیش از ۱۷ ژوئیه)	شهرک‌نشینان اسرائیلی	سنجل، کرانه باختری	ضرب و شتم؛ ۶ نفر دستگیر/آزاد شدند	فلسطینی، اما برای ترساندن جامعه گسترده‌تر با مصونیت به کار رفت. خشونت هدفمند علیه خانواده در
C20	حمله مستند بتسلیم به نوجوان و تیراندازی به پدر	ژوئن ۲۰۲۵	شهرک‌نشینان اسرائیلی	منطقه نامشخص کرانه باختری	۱ تیر خورده (پدر پا از دست)؛ نوجوان مورد ضرب و شتم	فعالیت‌های روزمره برای ایجاد ترس و محدود کردن حرکت در مناطق روستایی.

این ۳۲ حادثه (۱۸ کشتار، ۴ ترور، ۲۰ حمله شهرک‌نشینان) به‌طور بی‌ابهام هر عنصر قطعنامه ۴۹/۶۰ مجمع عمومی سازمان ملل را وقتی تعریف به صورت تحت‌اللفظی و بدون استثنای سیاسی معمول برای بازیگران دولتی یا مورد حمایت دولت اعمال شود، برآورده می‌کنند. آنها در مجموع هزاران کشته غیرنظامی ایجاد کردند و — همان‌طور که توسط مرتکبان، فرماندهان یا تحقیقات بعدی اسرائیلی اذعان شده — با هدف ایجاد وحشت، ارعاب جمعیت‌ها یا اجبار به نتایج سیاسی/سرزمینی طراحی شده بودند.